

[Handelsministeren]

I England er man blevet klar over, at de meget store olieforekomsters produktionsevne allerede i slutningen af 1980'erne vil være stærkt nedadgående, og man overvejer derfor, hvad der kan gøres for at sikre energiforsyningen i 1990'erne og fremefter.

Rent bortset fra oliens økonomiske værdi, som vil være stigende, er det ganske utvivlsomt, at 1 mill. t olie leveret i 1990 forsyningsikkerhedsmæssigt set er mere værd end en tilsvarende mængde leveret i 1980. Det er netop nu, der er et midlertidigt overskud af olie, og det har meget lidt med energipolitik at gøre at tillade en så hurtig udtømmning af de sparsomme danske reserver.

Det er klart, at der skal tages rimeligt hensyn til bevillingshavernes interesse i et økonomisk udbytte af deres efterforskningsindsats, også således at der heri ligger en rimelig tilskyndelse til at videreføre og udbygge denne indsats. Men kommer samfundets energipolitiske interesser i strid med den privatøkonomiske interesse, må vi finde løsninger, der på rimelig måde tilgodeser denne velforståede interesse hos bevillingshaverne. Men for samfundet knytter der sig en vital energiforsyningsmæssig interesse til den takt, hvori gjorte fund udnyttes.

Som det vil være tinget bekendt, har de synspunkter, som jeg her har redegjort for, givet anledning til meningsforskelle mellem bevillingshaverne og handelsministeriet. Disse forhold, der er af en yderst kompliceret teknisk og juridisk karakter, finder jeg det ikke rigtigt at fremdrage under debatten i dag, men jeg vil holde det energipolitiske udvalg orienteret om den videre udvikling på dette område.

Jeg er bange for, at det er blevet en udbredt opfattelse, at det gælder om at producere så meget olie så hurtigt som muligt af hensyn til vore nuværende valutariske vanskeligheder. Det er efter min opfattelse en meget kortsigtet og ensidig betragtning. Den tilgodeser på ingen måde hensynet til vor forsyningsikkerhed, specielt i den overgangsperiode, der vil blive skellet mellem konventionel og ny energiteknologi. Det er i denne periode, de vestlige industrilande – og her i ganske særlig grad Danmark – vil komme på en alvorlig prøve, der vil kunne true vort velfærd og eksistensgrundlag. Hensynet til valutariske forhold, beskæftigelsen, industriens rolle i de store energiprojekter og for-

syningssikkerheden taler ikke for en kort og hektisk udviklingsperiode for Nordsøkulbrinterne, men tværtimod for en jævn udvikling, der også må antages at være egnet til at sikre den mest effektive udnyttelse af energiresourcerne.

Vort helt fundamentale behov er derfor løbende at have et så sikkert og dybtgående kendskab som muligt til omfanget af vore reserver af råenergistoffer, således at vi sættes i stand til at tilrettelægge investeringer og forsyninger mest hensigtsmæssigt, især for den vanskelige overgangsperiode. Det er også baggrunden for, at regeringen over beskæftigelsesplanen søgte og fik bevilget midler til undersøgelse af forsyningsmulighederne på olieområdet. Handelsministeriet har på dette grundlag anmodet det ansete amerikanske konsulentfirma DeGoyler & McNaughton om i samarbejde med Danmarks geologiske undersøgelse, energistyrelsen og Dansk Olie & Naturgas at foretage en vurdering af det danske potential for kulbrinter i Nordsøen.

Konsulentfirmaet er samtidig anmodet om at vurdere, om der vil være grundlag for etablering af en olierørledning til den jyske vestkyst med mulig forlængelse på land af hensyn til raffinering, videre behandling samt forbrugerinteresserne i det danske samfund. Det vil blive undersøgt, hvorvidt olieforekomster i områder grænsende til danske sokkelområder vil kunne tænkes ilandført i Danmark gennem en sådan ledning, der i givet fald på længere sigt vil kunne yde et væsentligt bidrag til betryggelse af vor olieforbrug. Tankskibe kan jo under forsyningskriser blive omdirigeret på grund af forhold, der ligger uden for vor kontrol. Dette vil ikke kunne ske med olierørledninger, der ilandføres i Danmark. Det helt centrale spørgsmål er imidlertid her, om størrelsen af kendte og forventede oliereserver vil kunne retfærdiggøre etableringen af en sådan ledning, som i øvrigt vil være en betydelig fordel med henblik på udnyttelsen af selv ret små forekomster.

Jeg håber, det står klart, at regeringen gør, hvad der står i dens magt for at skabe grundlag for den sikring af vore energiforsyninger, der fremstår som hovedmålet for »Dansk energipolitik 1976«. Jeg håber også, at jeg hermed har bidraget til at skabe en bedre forståelse for omfanget og karakteren af de